Lieta Nr. A420664911
(A00775-13/28)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 7.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese T.Jefremova,

piedaloties pieteicējas SIA „*/Nosaukums/*" pārstāvei zvērinātai advokātei Ivetai Zelčai, atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *S.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „*/Nosaukums/*" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 26.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/73952 atcelšanu daļā, ar kuru nolemts atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes 2011.gada 8.jūlija lēmumu Nr.23,22/744 daļā par samazināto no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli par Ls 4416,9 un aprēķināto soda naudu Ls 2208,45, kā arī papildu nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli Ls 10246,63, nokavējuma naudu Ls 3555,25 un soda naudu Ls 4920,61.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētāja) Nodokļu kontroles pārvalde no 2011.gada 13.aprīļa līdz 8.jūlijam SIA „*/Nosaukums/*" (turpmāk arī – pieteicēja) veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2009.gada janvāri – 2010.gada decembri.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes 2011.gada 8.jūlija lēmumu Nr.23.22/744 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts:

1) par 2009.gada janvāri, aprīli, maiju, decembri papildu nomaksai budžetā aprēķināt PVN Ls 63790,03, soda naudu Ls 31692,31, un nokavējuma naudu Ls 22340,06;

2) par 2009.gada aprīli, decembri samazināt no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 30607,07 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 15303,54.

[2] Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, VID ģenerāldirektore 2011.gada 26.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.22.4.6/73952 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolemts:

1) atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 4416,9 un aprēķināt soda naudu Ls 2208,45, kā arī par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 26190,17 un ar to saistīto soda naudu Ls 13095,09;

2) atcelt Sākotnējo lēmumu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN Ls 53543,4, nokavējuma naudu Ls 18784,81 un soda naudu Ls 26771,7, kā arī par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 26190,17 un ar to saistīto soda naudu Ls 13095,09.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja 2009.gada aprīlī un maijā, grāmatvedības uzskaitē ir reģistrējusi preču un pakalpojumu saņemšanu Ls 69826,34 vērtībā un veikusi priekšnodokļa atskaitījumus Ls 14663,53 apmērā saskaņā ar SIA „*/Nosaukums 2/*" vārdā izrakstīto 2009. gada 28. aprīļa pavadzīmi AEP 340104 (turpmāk arī – Pavadzīme) un 2009.gada 26.maija rēķinu Nr. FC 060509 (turpmāk arī – Rēķins).

Lēmumā secināts, ka Pavadzīme un Rēķins satur nepatiesu informāciju un neapliecina darījumu faktisko esamību. Līdz ar to pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību" 2. panta un 7. panta un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, jo Pavadzīme un Rēķins nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros un nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem ir atskaitāms priekšnodoklis.

[3] Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā 2011.gada 29.novembrī saņemts SIA „*/Nosaukums/*" pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru nolemts atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 4416,9 un aprēķināto soda naudu Ls 2208,45, kā arī papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN Ls 10246,63, nokavējuma naudu Ls 3555,25 un soda naudu Ls 4920,61.

2012.gada 28.novembrī un 2013.gada 15.aprīlī tiesas sēdē pieteicēja iesniedza arī rakstveida paskaidrojumus.

Pieteicēja pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos norāda turpmāk minēto.

[3.1] Pieteicēja uzskata, ka ir izpildījusi visus likumā „Par pievienotās vērtības nodokli" noteiktos priekšnoteikumus, tādēļ bija tiesīga atskaitīt kā priekšnodokli par saskaņā ar šo pavadzīmi samaksāto PVN.

[3.2.] Atbilstoši pavadzīmei, kuru pieteicēja apmaksāja, SIA „*/Nosaukums 2/*" piegādāja pieteicējai metāla presi Nr. */prese/* (turpmāk arī - Prese). Preses vērtība saskaņā ar rēķinu ir Ls 65 000 un PVN Ls 13 650, kopā Ls 78 650. Iegādāto Presi pieteicēja pārdeva tālāk Lietuvas uzņēmumam UAB „*/Nosaukums/*", par ko VID tika iesniegts *R.M.*, kas no 2008. gada 11. aprīļa līdz 2009. gada 9. septembrim strādāja par UAB „*/Nosaukums/*" direktoru, apliecinājums par Preses saņemšanu.

Savukārt Lēmumā VID pieteicējas viedoklim nepiekrīt un uzskata, ka pieteicējai nebija tiesību atskaitīt priekšnodokli, jo VID ieskatā SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009. gada 28. aprīļa Pavadzīme satur nepatiesu informāciju un neapliecina darījuma faktisko esamību turpmāk norādīto iemeslu dēļ:

1) atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai SIA „*/Nosaukums 2/*" reģistrētais darbības veids ir konsultēšana komercdarbībā un vadībzinībās, kas neatbilst pavadzīme norādītajam darījuma veidam;
2) 2009. gada 15. decembrī SIA „*/Nosaukums 2/*" ir izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, SIA „*/Nosaukums 2/*" VID nav iesniegusi 2009. gada pārskatu un SIA „*/Nosaukums 2/*" nav sastopama juridiskajā adresē;
3) atbilstoši paraksta atšifrējumā minētajam pavadzīmi SIA „*/Nosaukums 2/*" vārdā parakstījis *A.V.*, kas bija sabiedrības vienīgā amatpersona no 2009. gada 18. marta līdz 2010. gada 13. aprīlim un uz VID 2011. gada 3. maija vēstulē Nr. 23.22/30897 izteikto uzaicinājumu ierasties VID paskaidrojumu sniegšanai atstāja bez ievērības;
4) izvērtējot SIA „*/Nosaukums 3/*" transportlīdzekļa */numurs/* ceļazīmi par 2009. gada aprīli VID secina, ka tajā nav uzrādīta kravas transportēšana 2009. gada 28. aprīlī no */adrese/* uz */adrese 2/*. VID norāda, ka SIA „*/Nosaukums 3/*" nav izsniegusi SIA „*/Nosaukums/*" rēķinu par transporta pakalpojumiem šajā datumā.

VID atzīst, ka pieteicēja 2011. gada 10. jūnijā elektroniski iesniedza paskaidrojumu, norādot, ka Prese uz adresi */adrese 2/* nogādāta jau 2009. gada 1. aprīlī, jo tai pirms pārdošanas Lietuvas uzņēmumam bija jāveic diagnostika. VID apgalvo, ka minētajam apgalvojumam pieteicēja nav iesniegusi dokumentārus pierādījumus.

Ievērojot iepriekš minēto, Lēmumā secināts, ka VID Sākotnējā lēmumā pamatoti secinājusi, ka Rēķins satur nepatiesu informāciju un neapliecina darījuma faktisko esamību.

Saskaņā ar normatīvajiem aktiem atbilstoši Komercreģistrā un VID reģistrētas sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk - SIA) var nodarboties ar visa veida komercdarbību Latvijas Republikas teritorijā. Iepriekš atbilstoši 2000. gada 13. aprīļa Komerclikuma 144. panta 1. daļas 2. punktam SIA statūtos bija jānorāda tās komercdarbības veidi. Ar 2004. gada 22. aprīļa likumu „Grozījumi Komerclikumā", Komerclikuma 144. panta 1. daļas 2. punkts no likuma tika izslēgts, tādējādi spēkā vairs nav prasība SIA statūtos norādīt komercdarbības veidus.

Lēmumā norādītajam argumentam, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" gandrīz gadu pēc darījuma tika izslēgts no ar PVN apliekamo personu reģistra, nav nozīmes lietā, jo arī šo faktu pieteicējas ieskatā nevar uzskatīt par pierādījumu. Darījums, kura faktu VID neatzīst, ir veikts 2009. gada aprīlī, kad SIA „*/Nosaukums 2/*" bija reģistrēta VID ar PVN apliekamo personu reģistrā, par ko pieteicēja pārliecinājās, iegrāmatojot darījumu.

Neviens no priekšnosacījumiem tiesību atskaitīt priekšnodokli izmantošanai neparedz darījuma partnera gada deklarāciju iesniegšanas kontroli.

Pieteicējas ieskatā arī fakts, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" nav sastopama juridiskajā adresē vairāk kā divus gadus pēc darījuma, neietekmē pieteicējas tiesības 2009. gada aprīlī atskaitīt priekšnodokli par no SIA „*/Nosaukums 2/*" iegādātu preci un nav uzskatāms par pierādījumu VID apgalvojumam, ka darījums 2009. gadā nav noticis.

Pieteicēja tādējādi secina, ka par attiecīgu atskaišu neiesniegšanu, informācijas nesniegšanu par darījumu veidiem un neatrašanos savā juridiskajā adresē VID var sodīt SIA „*/Nosaukums 2/*", kā to arī nosaka 1994. gada 14. oktobra likuma „Par grāmatvedību" 16. pants un citi normatīvie akti, bet VID nav tiesību ierobežot pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli.

Fakts, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" amatpersona nav ieradusies paskaidrojumu sniegšanai un VID šādus paskaidrojumus nav ieguvis, nav atzīstams par pierādījumu tam, ka darījums ar šo personu nav noticis, bet gan par vispārīgu konstatējumu, kam nav nekādu tiesisku seku.

Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka, izvērtējot SIA „*/Nosaukums 3/*" transportlīdzekļa */numurs/* ceļazīmi par 2009. gada aprīli, VID secina, ka tajā nav uzrādīta kravas transportēšana 2009. gada 28. aprīlī no */adrese/*, uz */adrese 2/*. Turklāt SIA „*/Nosaukums 3/*" neesot iesniegusi pieteicējai rēķinu par transporta pakalpojumiem šajā datumā. Lēmumā atzīts, ka pieteicēja 2011. gada 10. jūnija elektroniski ir paskaidrojusi, ka Prese uz */adrese 2/*, nogādāta jau 2009. gada 1. aprīlī, jo tai pirms pārdošanas Lietuvas uzņēmumam bija jāveic diagnostika. VID norāda, ka pieteicēja minētajam apgalvojumam nav iesniegusi dokumentārus pierādījumus.

Pieteicēja norāda, ka nepamatots ir VID izdarītais secinājums, ka nav pierādījumu preces transportēšanai no */adrese/* uz */adrese 2/*. Preses transportēšanas maršruts atbilst pavadzīmē norādītajam, izņemot, ka faktiskais Preses transportēšanas datums bija 2009. gada 1. aprīlis. Turklāt darījuma noslēgšanas laikā spēkā esošie Ministru kabineta 2005. gada 27. decembra noteikumi Nr. 1038 „Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtajiem numuriem" neparedzēja, ka gadījumā, ja atšķiras preču transportēšanas un piegādes datumi, minētās atšķirības būtu norādāmas pavadzīmē. Tāpēc nav pamata Lēmuma norādei, ka SIA „*/Nosaukums 3/*" nav izsniegusi pieteicējai rēķinu par transporta pakalpojumiem „šajā datumā".

Neprecīza ir arī norāde Lēmumā uz to, ka pieteicējai Prese tika nogādāta 2009. gada 1. aprīlī, jo tai „pirms pārdošanas Lietuvas uzņēmumam bija jāveic diagnostika". Pieteicēja vairākkārt VID ir paskaidrojusi, ka diagnostika tika veikta, lai pārliecinātos, vai Prese ir darba kārtībā un lai pieteicēja un SIA „*/Nosaukums 2/*" varētu vienoties par Preses cenu. Turpmāk, jau vadoties no pirkuma maksas, ko pieteicēja samaksāja SIA „*/Nosaukums 2/*", tā noteica cenu, par kādu Prese tika tālāk pārdota Lietuvas uzņēmumam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pieteicēja uzskata, ka Lēmums ir balstīts uz VID subjektīviem pieņēmumiem un nesatur nevienu pierādījumu. Tāpēc neviens no argumentiem, kurus VID norāda Lēmumā, nedod pamatu apšaubīt darījuma faktu saskaņā ar SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009. gada 28. aprīļa Pavadzīmi. Tādējādi par prettiesisku atzīstams Lēmums daļā, ar kuru tiek atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums un tiek ierobežotas pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli saskaņā ar Pavadzīmi.

[3.3] Atbilstoši Rēķinam un 2009. gada 26. maija darbu pieņemšanas - nodošanas aktam, un citiem lietā esošiem dokumentiem, SIA „*/Nosaukums 2/*" uzstādīja apgaismes stabus pieteicējai piederošā teritorijā - */adrese 2/*. Pieteicēja iesniedza VID visus darījumu apliecinošus dokumentus un sniedza atbilstošus paskaidrojumus.

Darījumu SIA „*/Nosaukums 2/*" vārdā, kā to pierāda visi lietā esošie dokumenti, noslēdza un attiecībā uz apgaismes stabu uzstādīšanu pārstāvēja *A.V.*, kura paskaidrojumus

VID nav ieguvis. Fakts, ka kāds cits SIA „*/Nosaukums 2/*" darbinieks nav piedalījies konkrēto darbu veikšanā, nevar tikt izvērtēts kā pierādījums darījuma atzīšanai par spēkā neesošu. SIA „*/Nosaukums 2/*" vārdā darbus varēja veikt arī citi darbinieki, vai darbu veikšanai SIA „*/Nosaukums 2/*" varēja būt pieaicinājis apakšuzņēmējus. Pieteicējai nebija pienākuma pārliecināties par SIA „*/Nosaukums 2/*" darbinieku personībām un to nodarbinātības jautājumiem.

Turklāt fakts, ka *V.M.* 2011. gada 21. jūnijā esot sniedzis VID paskaidrojumus, ka starp viņu un SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009. gadā bija noslēgts darba līgums, pieņemot viņu darbā par darbu vadītāju, drīzāk liecina, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" nodarbojās ar šāda rakstura darbu veikšanu, ko VID Lēmumā savukārt vēlāk apšauba, norādot, ka apgaismes stabu uzstādīšana neatbilst SIA „*/Nosaukums 2/*" reģistrētajam darbības veidam.

Attiecībā uz līgumā paredzēto noteikumu saņemt būvatļauju, konkrēto darbu veikšanai normatīvie akti neparedz tādu saņemt, tāpēc tāda nebija nepieciešama.

Pieteicēja paskaidro, ka, uzstādot apgaismes stabus, netika veikts jauns pieslēgums, bet gan tika izmantots jau esošais pieslēgums. Tāpat netika mainīta arī jau esošā pieslēguma slodze, kā dēļ saskaņojums AS „LATVENERGO" nebija nepieciešams. Piemēram, ja patērētājs savā dzīvoklī ievelk jaunu gaismekli, tam šāda darba veikšana nav jāsaskaņo ar AS „LATVENERGO". Analoģiska ir arī pieteicējas situācija.

Turklāt saskaņojuma nesaņemšana nevar būt par pamatu tiesību atskaitīt priekšnodokli ierobežošanai, jo šādi pārkāpumi saskaņā ar Administratīvās tiesas judikatūru nevar būt par pamatu priekšnodokļa atskaitīšanas ierobežošanai. Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta 2006. gada 10. februāra spriedumu lietā SKA - 86 licences trūkums pats par sevi nevar ietekmēt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ja ir konstatējami visi no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta 1. punkta izrietošie priekšnoteikumi.

Pieteicēja ir iesniegusi VID rakstiskus pierādījumus - rēķinus, tāmes, pavadzīmes, pamatlīdzekļu uzskaites kartiņas, kā arī sniegusi paskaidrojumus, kas pierāda gan Preses saņemšanu un tās izmantošanu tālākā komercdarbībā, gan arī apgaismes stabu uzstādīšanu un tālāku ekspluatāciju pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Ievērojot visu minēto, pieteicēja uzskata, ka Lēmums ir prettiesisks un atceļams pārsūdzētajā daļā. Lēmumā nav norādīts neviens pierādījums, kas apstiprinātu apgalvojumus par to, ka darījumi ar SIA „*/Nosaukums 2/*" nav notikuši, kā dēļ atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums daļā.

[3.4] Pieteicējas ieskatā VID nav sniedzis tiesai tā rīcībā esošos (pirmstiesas izskatīšanas laikā nodotos) dokumentus: fotogrāfijas, CMR pavadzīmi (iesniegtā ir nesalasāma un vispār neattiecas uz lietu par Preses pārdošanu), SIA „*/Nosaukums 3/*" 2009.gada 1.aprīļa rēķinu Nr.9089.

Fakts, ka SIA „*/Nosaukums 3/*" rēķinā nav norādīts Preses numurs, proti, norādīts „metāla prese 8*203-610", nevar būt par pamatu, lai preci nevarētu identificēt. Citos dokumentos preces Nr. ir norādīts, turklāt numurs ir norādīts korekti. Būtiski, ka VID nav apstrīdējusi darījumu ar SIA „*/Nosaukums 3/*", līdz ar to nevar būt šaubu par šī darījuma norisi un likumību.

Pieteicēja norāda, ka pārrakstīšanās kļūda ir burtos YX. Tomēr minētais nenozīmē, ka nav saprotams, par kādas preces piegādi ir izsniegts rēķins. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta

2006.gada 26.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-323/2006 11.2. punktam apstāklis, ka „preču pavadzīmes-rēķina noformējumā ir kādas nepilnības, pats par sevi, pats par sevi nav iemesls, lai personai liegtu tiesības atskaitīt priekšnodokli. [..] nevar izdarīt secinājumu, ka ikviena objektīvi pastāvoša nepareizība nodokļu tiesiskā regulējuma piemērošanā nozīmē, ka darījums faktiski nav noticis un ka tā dēļ nodokļu maksātājam nav tiesību veikt priekšnodokļa atskaitījumus".

Pieteicēja konstatē, ka VID nav vērtējis visus lietā esošos pierādījumus, bet bez tiesiska pamata ir liedzis SIA „*/Nosaukums/*" atskaitīt priekšnodokli par 2009.gada 28.aprīļa darījumu par Preses pirkumu. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka SIA „*/Nosaukums/*" 2009.gada 28.aprīļa darījums ar SIA „*/Nosaukums 2/*", kura rezultātā tika nopirkta Prese, nebūtu noticis.

[3.5] Ņemot vērā SIA „*/Nosaukums 2/*" PVN deklarācijas, nav pierādīts, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" nebūtu varējis pieaicināt apakšuzņēmējus, lai izpildītu darbus */adrese 2/* 2009.gada 26.maijā.

Gluži pretēji, ir redzams, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" veica saimniecisko darbību, tam bija darbinieki un tas sadarbojās ar citiem uzņēmumiem, kā SIA „*/Nosaukums 4/*", kura 2009.gada 26.maijā bija izrakstījusi SIA „*/Nosaukums 2/*" PVN rēķinu Nr.VI03/2009/5 par summu Ls 4710,74 un PVN Ls 989,26.

[3.6] Pieteicējas ieskatā SIA „*/Nosaukums 2/*" PVN deklarācijas apliecina, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gadā veica saimniecisko darbību, iesniedza PVN deklarācijas. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka SIA „*/Nosaukums/*" 2009.gada 28.aprīlī un 26.maijā darījumi ar SIA „*/Nosaukums 2/*" nebūtu notikuši.

Saskaņā ar VID iesniegtajām deklarācijām pieteicēja konstatē turpmāk minēto:

1) 2009.gada aprīlī SIA „*/Nosaukums 2/*" taksācijas perioda apliekamo darījumu summa bija Ls 509 625,57 un PVN Ls 107 021,38.

SIA „*/Nosaukums/*" šajā periodā bija noslēdzis ar SIA „*/Nosaukums 2/*" darījumu par Ls 65 000, par ko tika aprēķināts PVN Ls 13 650.

2) 2009.gada maijā SIA „*/Nosaukums 2/*" deklarācijā uzrādīta apliekamo darījumu vērtība ir Ls 642 354, 54 un aprēķinātais PVN ir Ls134 894, 46.

Šajā taksācijas periodā starp SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums/*" tika noslēgts darījums par LVL 4 826,34, par ko tika aprēķināts PVN Ls 1 013, 53.

Tādējādi pieteicēja uzskata, ka SIA „*/Nosaukums/*" un SIA „*/Nosaukums 2/*" darījumi tika iekļauti SIA „*/Nosaukums 2/*" nodokļu deklarācijās par attiecīgiem taksācijas periodiem, kas apliecina, ka šādi darījumi ir notikuši.

[3.7] Ņemot vērā visu minēto, pieteicēja uzskata, ka VID apstrīdētie darījumi ir notikuši, jo darījuma puses nenoliedz, ka darījumi ir notikuši, darījuma puses veica saimniecisko darbību un iesniedza PVN deklarācijas, darījumu norises laikā puses bija reģistrētas PVN reģistrā un atradās juridiskajā adresē.

VID ir tiesības aizliegt atskaitīt priekšnodokli tikai tad, ja VID uz objektīvu pierādījumu pamata konstatētu, ka nodokļu maksātājs zināja vai tam vajadzēja zināt, ka, veicot preču iegādi, tas piedalās krāpšanās ar PVN saistītā darbībā.

SIA „*/Nosaukums/*" nevar būt atbildīgs par to, ka gandrīz gadu pēc darījumu norises darījuma partneris SIA „*/Nosaukums 2/*" ir izslēgts no PVN reģistra vai nav sastopams savā juridiskajā

adresē. Arī SIA „*/Nosaukums/*" nesekmīgi ir centies sazināties ar uzņēmumu, lai pierādītu darījuma notikšanas faktu.

[3.8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta otro daļu „iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā".

Pieteicējas ieskatā administratīvajā aktā VID nav pierādījis, ka SIA „*/Nosaukums/*" zināja vai tai bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā PVN jomā.

Ņemot vērā visu minēto, pieteicēja uzskata, ka SIA „*/Nosaukums/*" ir tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, jo izpildās visi likumā noteiktie priekšnoteikumi. VID bez tiesiska pamata ir liegusi SIA „*/Nosaukums/*" atskaitīt priekšnodokli par 2009.gada 26.maija darījumu par elektrības stabu uzstādīšanu un 2009.gada 28.aprīļa darījumu par Preses pirkumu.

Tādējādi pieteicēja uzskata, ka Lēmums apstrīdētajā daļā ir nepamatots, prettiesisks un atceļams.

[4] Paskaidrojumā tiesai atbildētāja norāda, ka SIA „*/Nosaukums/*" pieteikums nav pamatots un ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Pieteicēja pieteikumā norādījusi, ka neviens no priekšnosacījumiem tiesību atskaitīt priekšnodokli izmantošanai neparedz darījuma partnera gada deklarāciju iesniegšanas kontroli. 2009.gada deklarācijas neiesniegšana gadu pēc darījuma, par kuru ir atskaitīts priekšnodoklis, neietekmē pieteicēja tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumu, kas veikts gadu pirms šāda notikuma. Šāds fakts pieteicējas ieskatā nevar tikt uzskatīts par pierādījumu lietā.

VID norāda, ka atbilstoši Gada pārskatu likuma 4.panta trešajai daļai gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu.

Tādējādi no gada pārskata VID var konstatēt, kāds ir nodokļu maksātāja materiāltehniskais stāvoklis, kā arī gada pārskata iesniegšana apliecina to, ka uzņēmums veic saimniecisko darbību un plāno to veikt arī turpmāk. Tā kā SIA „*/Nosaukums 2/*" neiesniedza VID gada pārskatu par 2009.gadu, kad notika darījumi ar pieteicēju, VID nevarēja pārliecināties par to, ka šis uzņēmums 2009.gadā veica saimniecisko darbību.

VID norāda, ka, lai pārliecinātos par to, vai SIA „*/Nosaukums 2/*" veica saimniecisko darbību 2009.gadā, VID nepieciešams konstatēt, vai šim uzņēmumam 2009.gadā ir bijuši darījumi ar pieteicēju. Tā kā SIA „*/Nosaukums 2/*" nav iesniegusi VID 2009.gada pārskatu, juridiskajā adresē neatrodas, kā arī sabiedrības amatpersona, kura parakstījusi 2009.gada 28.aprīļa Pavadzīmi un 2009.gada 26.maija Rēķinu, VID uzaicinājumu sniegt paskaidrojumus atstāja bez ievērības, VID nebija iespējams konstatēt, vai SIA „*/Nosaukums 2/*" veica minētajiem dokumentiem atbilstošus darījumus ar pieteicēju.

[4.2] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka Lēmumā ir minēts, bet nav izvērtēts, kāpēc netiek ņemti vērā SIA „*/Nosaukums 3/*" iesniegtie pierādījumi par Preses transportēšanu.

VID norāda, ka šāds pieteicēja iebildums ir nepamatots, jo Lēmuma 14.lapaspusē ir norādīts, ka, izvērtējot SIA „*/Nosaukums 3/*" iesniegto transportlīdzekļa */numurs/* ceļazīmi par 2009.gada aprīli, secināms, ka tajā nav uzrādīta kravas transportēšana 2009.gada 28.aprīlī no

/adrese/ uz */adrese 2/*. Tāpat Lēmumā norādīts, ka SIA „*/Nosaukums 3/*" nav izsniegusi pieteicējai rēķinu par transporta pakalpojumiem 2009.gada 28.aprīlī.

VID arī norāda, ka saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta praksi priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu (piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 17.janvāra spriedums lietā Nr. SKA-14, 2007.gada 28.februāra spriedums lietā Nr. SKA-70/2007, 2008.gada 21.februāra spriedums lietā Nr. SKA-41/2008).

VID ieskatā pieteicēja nav ievērojusi Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumu Nr.1038 ,,Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtajiem numuriem" 9.6.punktā noteiktos pavadzīmes rekvizītus, un 2009.gada 28.aprīļa Pavadzīmē nav norādīts, ka tā izrakstīta nevis par preču piegādi, bet par izsniegšanu pieteicējam vai preču pārvietošanu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumā un tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos izteikto prasījumu uzturēja.

[5.1] Pieteicējas pārstāve norādīja, ka inventarizācijas aktā ir fiksēts apstāklis, ka ir uzstādīti stabi un pie tiem jau ir novērošanas kameras. Pēcāk tas ir iereģistrēts kā viens no pamatlīdzekļiem uzņēmuma bilancē.

VID ir iesnieguši deklarācijas, no kurām ir secināms, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" bija saimnieciskā darbība visa gada periodā. Arī 2009.gada maijā SIA „*/Nosaukums 2/*" pati saņēmusi dažādas preces un pakalpojumus. Tāpēc nav pamatots atbildētāja pārstāvja apgalvojums, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" saimnieciskās darbības ietvaros nebūtu varējis nodrošināt pakalpojumus.

Pieteicējas pārstāve arī norādīja, ka EST spriedumā lietā Nr. C-563/11 „SIA „*/Nosaukums 5/*" pret VID" minētās atziņas izteikusi tiesas 2013. gada 28. februāra rīkojuma formā.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja Lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Papildus norādīja, ka pamatlīdzekļu inventarizācijas akts nepierāda faktu, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" ir uzstādījis stabus, tā veicot konkrētus būvdarbus.

Tāpat atbildētāja pārstāvis norādīja, ka ir apšaubāms, ka Prese ir bijusi pieteicējas rīcībā un nosūtīta uz Lietuvu, jo no CMR tas nav izsecināms. CMR nav norādīta konkrēta iekārta (tieši konkrētā Prese) un nevar secināt, ka tieši Prese, kura norādīta Pavadzīmē, ir nosūtīta uz Lietuvu.

Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka pieteicējai bija pienākums sekot līdzi, kādas fiziskas personas SIA „*/Nosaukums 2/*" pieaicināja apgaismes stabu uzstādīšanai (pakalpojuma sniegšanai SIA „*/Nosaukums/*"), saskaņā ar EST judikatūrā atvasināto saimnieciskās darbības realizēšanas principu.

Attiecībā uz pieteicējas pārstāves norādīto, ka deklarācijas esamība liecina par uzņēmuma saimniecisko darbību, tiesu praksē ir atzīts, ka uzņēmuma, ar PVN apliekamās personas reģistrēšana vēl nerada tiesisko paļāvību vai neliecina par to, ka uzņēmums reāli saimniecisko darbību ir veicis.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējas darījumi ar SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gada aprīlī-maijā par metāla preses */numurs/* piegādi un apgaismes stabu uzstādīšanu */adrese 2/* faktiski ir notikuši.

[9] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai. Savukārt, minētā panta pirmā daļa ar indeksu */numurs/*nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas avansā.

Atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1. panta 9. punktā norādītajam priekšnodoklis ir pievienotās vērtības nodokļa summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā pievienotās vērtības nodokļa rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai vai samaksāta avansā par precēm vai pakalpojumiem.

No iepriekšminētā izriet, ka personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi: 1) abi darījuma dalībnieki ir reģistrēti VID kā PVN maksātāji; 2) prece un rēķins saņemti no rēķinā norādītās personas, 3) prece vai pakalpojums ir sniegts ar nodokli apliekamo darījumu (saimnieciskās darbības) nodrošināšanai; 4) ir saņemts un apmaksāts nodokļu rēķins vai priekšnodokļa summa samaksāta avansā par precēm vai pakalpojumiem.

Izvērtējot šo nosacījumu iestāšanos, katrā konkrētajā gadījumā ir jāvērtē ne tikai attiecīgo dokumentu esamība, bet arī apstākļi, kas liecina par darījuma faktu ar konkrēto personu, kas reģistrēta PVN maksātāju reģistrā. Tātad vērtējams ir ne tikai attiecīgo dokumentu noformējums, bet arī tajos ietvertās informācijas patiesums.

Piemērojot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu, priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības balstās uz preču un pakalpojumu faktisku saņemšanu no nodokļa rēķinā norādītās ar PVN apliekamās personas *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 11. maija spriedums lietā Nr.SKA-44)*.

Eiropas Savienības tiesa ir atzinusi, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir PVN mehānisma neatņemama sastāvdaļa *(skatīt Eiropas Savienības tiesas 2006.gada 6.jūlija sprieduma apvienotajās lietās Nr.C-439/04 un 440/04 Axel Kittel 42.punktu)*. Uzņēmējiem, kas dara visu, ko no tiem saprātīgi varētu pieprasīt, lai nodrošinātu, ka to darījumi neveido daļu no shēmas, kurās ietilpst PVN vai kādas citas krāpšanas darījums, ir jāvar paļauties uz šo darījumu likumību, neriskējot zaudēt savas tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli *(turpat, 51.punkts)*.

Tāpat Eiropas Savienības tiesa ir norādījusi, ka nodokļu rēķina saņēmējam nevar tikt atteiktas priekšnodoklī samaksātā PVN atskaitīšanas tiesības, pamatojoties uz to, ka, ņemot

vērā šī rēķina izsniedzēja īstenoto krāpšanu vai pieļautās nelikumības, ar šo rēķinu saistītais darījums ir uzskatāms par tādu, kurš faktiski nav noticis, ja vien netiek pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot minētā nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā PVN jomā *(skatīt Eiropas Savienības tiesas 2013.gada 28.februāra sprieduma lietā Nr.C-563/11 /Nosaukums 5/ 44.punktu).*

Ievērojot iepriekš norādītās atziņas, tiesa atzīst, ka nodokļu maksātājam nevar liegt tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu tajos gadījumos, kad nodokļu maksātājs no savas puses ir izdarījis visu saprātīgi nepieciešamo, lai tiesību normās norādītie priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikumi būtu iestājušies.

[10] Tiesa apkopo lietas dalībnieka, kas bijis iesaistīts darījumu slēgšanā, paskaidrojumus, faktiskos apstākļus un pierādījumus, kas ir būtiski lietas strīdus jautājuma izlemšanai:

[10.1] lietas 106.-111.lapā ir 2009.gada 5.maija starp pieteicēju un SIA „*/Nosaukums 2/*" noslēgtais uzņēmuma līgums Nr.2009/05/05-1, saskaņā ar kuru SIA „*/Nosaukums 2/*" apņemas veikt apgaismes stabu uzstādīšanu objektā */adrese 2/* savukārt pieteicēja apņemas samaksāt par minēto darbu veikšanu Ls 4826,34 un PVN Ls 1013,53. Līguma summa ietvēra darbu, materiālu un mehānismu izmaksas un SIA „*/Nosaukums 2/*" sastādīja arī izpildāmo darbu tāmi *(lietas 112.lapa);*

[10.2] Pieteicēja un SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gada 29.maijā parakstīja darbu pieņemšanas – nodošanas aktu par apgaismes stabu uzstādīšanu */adrese 2/ (lietas 113.lapa),* kā arī SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gada 26.maijā izsniedza rēķinu Nr.FC 060509 *(lietas 105.lapa);*

[10.3] Pieteicēja iesniedza tiesai pamatlīdzekļu inventarizācijas aktu, kurā ir norādīts, ka pieteicējai pieder pamatlīdzeklis „Novērošanas sistēma ar apgaismojumu", kas nodota ekspluatācijā 2009.gada 31.augustā un kuras vērtība ir Ls 8750,00 *(lietas 154.-156.lapa);*

[10.4] Pieteicēja iesniedza tiesai sev piederošā bankas konta izrakstu, kurā ir redzams, ka 2009.gada 29.maijā tā ir veikusi pārskaitījumu SIA „*/Nosaukums 2/*" ar norādi „*/norāde/*" *(lietas 149.lapa);*

[10.5] Pieteicēja lietā ir iesniegusi fotogrāfijas, kurās ir attēlota teritorija */adrese 2/ (lietas 150.-152.lapa);*

[10.6] 2009.gada 28.aprīlī SIA „*/Nosaukums 2/*" ir izsniegusi pavadzīmi AEP 524012 par metāla preses */numurs/* piegādi Ls 65 000,00 vērtībā ar PVN Ls 13 650,00 *(lietas 114.lapa);*

[10.7] Starptautiskā preču-transporta pavadzīme (turpmāk - CMR) satur informāciju, ka nosūtītājs ir SIA „*/Nosaukums/*" */adrese 2/* un saņēmēja ir UAB „*/Nosaukums/*" */adrese 3/,* kravas iekraušanas vieta un laiks */vieta/*, Latvija 2009.gada 5.maijs, kravas izkraušanas vieta */vieta 2/*, Lietuva. Pārvadājamā krava ir metālapstrādes iekārta, tās svars 12 tonnas, pārvadātājs ir SIA „*/Nosaukums 3/*", */adrese 2/,* šoferis *M.B.*, transportlīdzeklis Volvo FH */numurs/ (lietas 146.lapa)*; Lietas 122. un 132.lapā arī atrodas minētā CMR pavadzīme.

[10.10] Lietā atrodas transportlīdzekļa Volvo ar reģistrācijas numuru */numurs/* ceļazīmes, kuras satur informāciju, ka *M.B.* 2009.gada 1.aprīlī veica pārvadājumu klientam SIA „*/Nosaukums/*" no */adrese/* uz */vieta/* 45 km attālumā *(lietas 118.,-119.lapa);*

[10.11] 2009.gada 1.aprīlī SIA „*/Nosaukums 3/*" izrakstīja pieteicējai rēķinu par treilera pakalpojumiem maršrutā */adrese/-/vieta/* par metāla preses 8*203-610 pārvadāšanu *(lietas 145.lapa);*

[10.12] Pieteicēja iesniedza tiesai sev piederošā bankas konta izrakstu, kurā ir redzams, ka tā 2009.gada 12.maijā ir veikusi pārskaitījumu EUR 55 890,40 SIA „*/Nosaukums 2/*" ar norādi „Pavadzīme AEP524012 (daļēji) *(lietas 148.lapa)* un 2009.gada 22.maijā ir veikusi pārskaitījumu EUR 56 018,46 SIA „*/Nosaukums 2/*" ar norādi „Atlikums" *(lietas 147.lapa);*

[10.13] 2009.gada 11.maijā pieteicēja ir izrakstījusi UAB „*/Nosaukums/*" rēķinu Nr.291724 par EUR 98 487,00 par */prece/ (lietas 123.lapa);*

[10.14] Pieteicēja VID ir iesniegusi UAB „*/Nosaukums/*" direktora laika posmā no 2008.gada 11.aprīļa līdz 2009.gada 9.septembrim *R.M.* paskaidrojumu, ka 2009.gada maijā tika nopirkta metāla prese no Latvijas uzņēmuma SIA „*/Nosaukums/*", adrese */adrese 2/* un metāla preses tika saņemta adresē */adrese 4/*, saskaņā ar pārvadātāja SIA „*/Nosaukums 3/*" pārvadājuma dokumentu, kas datēts ar 2009.gada 5.maiju *(lietas 102.lapa);*

[10.15] SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gadā bija reģistrēti trīs darba ņēmēji – *A.V.*, *V.M.* un *A.F. (lietas 260.lapa);*

[10.16] *V.M.* 2011.gada 21.jūnijā sniedza paskaidrojumus VID, ka darba līgums ar SIA „*/Nosaukums 2/*" viņam bija noslēgts 2009.gadā par būvdarbu vadītāja amatu, bet pie būvdarbiem viņš netika pieaicināts un nav informēts par firmas noslēgtajiem līgumiem, kā arī viņam nav informācijas par apgaismes staba uzstādīšanas darījumu */adrese 2/*, šajos darbos viņš nav piedalījies *(lietas 129.-130.lapa);*

[10.17] Tiesas sēdē liecinieks *V.M.* paskaidroja, ka nezina, ar ko patiesībā nodarbojās SIA „*/Nosaukums 2/*", kas liecinieku uzaicināja kā inženieri celtniecībā. Lieciniekam tika paskaidrots, ka minētā sabiedrība plānoja nodarboties ar celtniecību un ir nepieciešams inženieris – celtnieks.

Liecinieks pats nav ticies ar SIA „*/Nosaukums 2/*" pārstāvjiem, bet gan ar viņu sazinājās starpniecības firmas pārstāvis *A.F.*, kura uzvārdu liecinieks neatceras. Starpniecības firmas pārstāvis *A.F.* atrada liecinieku ar sludinājuma starpniecību, piezvanot un norādot, ka nodarbojas ar dokumentu sagatavošanu uzņēmumam, kurš savu darbību plāno veikt celtniecībā. Attiecīgi, lai nodarbotos ar celtniecību un reģistrētu firmu, bija nepieciešams būvdarbu vadītājs. Liecinieks noslēdza darba līgumu. Pēc tam SIA „*/Nosaukums 2/*" ar liecinieku vairs nesazinājās. Reāli liecinieks nekādus darbus neveica, bet saņēma atalgojumu ik mēnesi pusgadu bankas kontā. Ar starpniecības firmu lieciniekam līgumu nebija. Liecinieks arī norādīja, ka, darbojoties celtniecībā, nekad nav uzstādījis apgaismes stabus.

Liecinieks paskaidroja, ka objektā nav jānotiek būvniecības darbiem, lai būvdarbu vadītājs tajā varētu strādāt. Dažos būvniecības darbos būvdarbu vadītājs nav nepieciešams.

Apstāklis, ka liecinieks 2009.gada maijā nebija pieaicināts stabu uzstādīšanas darbos */adrese 2/*, nenozīmē, ka šo apgaismes stabu uzstādīšanas darbi nevarēja notikt. Iespējams, ka būvdarbu vadītājs nav bijis vajadzīgs vai uzņēmums liecinieku vienkārši nav informējis.

Liecinieka ieskatā minētos 5,5 metrus garos apgaismes stabus, ja tie bija līdz 50 kg smagi, varēja uzstādīt arī divi cilvēki, izmantojot tehniku.

[10.18] SIA „*/Nosaukums 2/*" ir reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 2008.gada 13.februārī, norādot, ka tās darbības veidi ir konsultēšana komercdarbībā un vadībzinībās;

[10.19] SIA „*/Nosaukums 2/*" ir iesniegusi gada pārskatu tikai par 2008.gadu, norādot, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" darbības veids ir būvniecības un celtniecības darbi;

SIA „*/Nosaukums 2/*" 2008.gada pārskata Vadības ziņojumā ir norādīts, ka 2009.gads ir uzsākts ar intensīvu gatavošanos jaunai sezonai. Mērķu sasniegšanai uzņēmums paredzējis uzlabot savu pakalpojumu sniegšanu klientiem, ieplānojis padarīt klientiem finansiāli pieejamāku nepieciešamā tehniskā aprīkojuma iegādi, realizēt vairākus mārketinga pasākumus tūrisma apjoma palielināšanai.

Saskaņā ar 2008.gada pārskatu SIA „*/Nosaukums 2/*" neto gada apgrozījums 2008.gadā bija Ls 8474, ieņēmumi no preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas bija Ls 10 000 un nebija neviena pamatlīdzekļa. 2009.gada martā SIA „*/Nosaukums 2/*" ir iegādājusies preces un saņēmusi pakalpojumus par summu, kas 20 reizes pārsniedz tās 2008.gada neto apgrozījumu.

2009.gada 15.decembrī SIA „*/Nosaukums 2/*" ir izslēgta no PVN maksātāju reģistra.

[10.20] Tiesa konstatē, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" PVN deklarācijās par 2009.gada janvāri – maiju nav norādīti darījumi ar pieteicēju, savukārt ir norādīts, ka ir saņemti pakalpojumi un preces pārsvarā (ar dažiem izņēmumiem) no SIA „*/Nosaukums 4/*" *(lietas 193.-224.lapa).*

[10.21] SIA „*/Nosaukums 4/*" reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 2008.gada 23.septembrī, norādot, ka tās darbības veids ir ainavu veidošanas un uzturēšanas darbības. SIA „*/Nosaukums 4/*" nav iesniegusi nevienu gada pārskatu.

2009.gada 10.jūlijā SIA „*/Nosaukums 4/*" ir izslēgta no PVN maksātāju reģistra.

[10.22] SIA „*/Nosaukums 2/*" 2009.gada 23.aprīlī ir reģistrēta Latvijas Būvkomersantu reģistrā un 2010.gada 25.februārī ir izslēgta no minētā reģistra, SIA „*/Nosaukums 4/*" Latvijas Būvkomersantu reģistrā nekad nav reģistrēta.

[10.23] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis, SIA „*/Nosaukums/*" valdes loceklis *A.Š.* paskaidroja, ka šajā laikā un 2008.gadā un 2009.gadā SIA „*/Nosaukums/*" pamata nodarbošanās ir dīlera pakalpojumu sniegšana lielam Vācu koncernam. SIA „*/Nosaukums/*" realizē, apkalpo, pārdod un sniedz servisu ar būvniecības tehniku – ekskavatoriem, krāniem, autokrāniem, ostas krāniem. Papildus SIA „*/Nosaukums/*" veic savas teritorijas labiekārtošanu, ar ko saistīta stabu iegāde, kas nav SIA „*/Nosaukums/*" pamatdarbības veids.

Preses iegāde bija SIA „*/Nosaukums/*" māsas uzņēmuma Lietuvā */Nosaukums/* UAB projekts, un šis uzņēmums lūdza veikt Preses iegādi, jo bija uzzinājis, kas Latvijā tāda veida presi realizē. */Nosaukums/* UAB nodarbojas ar tehnikas, būvtehnikas tirdzniecību Lietuvā. SIA „*/Nosaukums/*" bija kā starpnieks un arī veica Preses pārbaudi.

UAB „*/Nosaukums/*" direktors *R.M.* sazinājās ar SIA „*/Nosaukums 2/*" pārstāvjiem, kas lūdza, lai Preses iegādi veic Latvijas uzņēmums. SIA „*/Nosaukums/*" atveda Presi pie sevis, pārbaudīja un nosūtīja tālāk uz Lietuvu. Preses pirkšana un transportēšana notika, pieteicējas pārstāvim sarunājot ar SIA „*/Nosaukums 3/*" Preses transportēšanu, pēcāk nosūtot transportu pēc Preses */adrese/* un Presi no šīs vietas atvedot uz SIA „*/Nosaukums/*" */adrese 2/*,

kur tā tika pārbaudīta un nosūtīta tālāk uz Lietuvu, kur Prese tika realizēta tālāk. Preses pārbaudi SIA „*/Nosaukums/*" veica, pieslēdzot elektromotorus. Par Preses pārbaudi netika noslēgts līgums.

Pieteicējas pārstāvim SIA „*/Nosaukums 2/*" telefona numuru iedeva Lietuvas kolēģis. Pieteicējas pārstāvis piezvanīja *A.V.*, vienojoties par Preses atrašanās vietu, tās atvešanu SIA „*/Nosaukums/*" un pārbaudi.

Pēc tam, kad *A.V.* redzēja, ka SIA „*/Nosaukums/*" veic labiekārtošanas darbus un uzzināja, ka pieteicējai nepieciešami stabi, *A.V.* piedāvāja šos stabus uzstādīt.

Deviņu apgaismes stabu uzstādīšana notika SIA „*/Nosaukums/*" teritorijā. Lietas materiālos pievienotajā kartē skaidri var redzēt, ka pieteicēja veica labiekārtošanu, atjaunoja asfaltu. Pieteicēja paredzēja uzstādīt gan signalizāciju, gan videonovērošanu, tāpēc bija nepieciešama apgaismošana. Cinkotus stabus ļoti ātri uzstāda – atved, ierok pamatni un uzsprauž stabu. SIA „*/Nosaukums 6/*" šiem stabiem pielika videonovērošanas kameras.

Stabus ieraka divi vai trīs cilvēki, ar miniekskavatoru izrokot tranšeju, ieliekot betona sagatavi tranšejā un pēc tam ieceļot stabus.

Līgums par stabu uzstādīšanu starp SIA „*/Nosaukums/*" un SIA „*/Nosaukums 2/*" bija standartlīgums, tāpēc līgumā norādīta būvprojekta nepieciešamība, tomēr būvprojekts nav bijis. Apgaismes stabu uzstādīšana bija daļa no teritorijas labiekārtošanas, nevis jaunas būves būvniecība. Tāpēc nebija nepieciešams būvprojekts un tā saskaņošana.

SIA „*/Nosaukums/*" ir bijusi ilgstoša sadarbība ar SIA „*/Nosaukums 3/*" un pieteicējas pārstāvis ir šī uzņēmuma īpašnieks.

Pieteicējas pārstāvis arī norādīja, ka nezina, kāds ir SIA „*/Nosaukums 2/*" darbības veids, jo pieteicējai ar šo uzņēmumu nav ilgstošas sadarbības, un ar SIA „*/Nosaukums 2/* tika noslēgts tikai viens darījums.

Pieteicējas pārstāvis uzskata, ka visticamāk Rēķinu parakstīja pats *A.V.*, bet nevar precīzi atbildēt.

Pieteicējas pārstāvis arī paskaidroja, ka laikā, kad SIA „*/Nosaukums/*" tika veikts audits, viņš mēģināja sazvanīt *A.V.*, kurš neatbildēja uz telefona zvaniem.

SIA „*/Nosaukums/*" pēc darījuma noslēgšanas ar SIA „*/Nosaukums 2/*" un pēc VID veiktajiem auditiem sāka interesēties par SIA „*/Nosaukums 2/*" darbību. VID informēja pa telefonu SIA „*/Nosaukums/*", ka tā darījumu partneris SIA „*/Nosaukums 2/*" nav deklarējis darījumus. SIA „*/Nosaukums 2/*" pārstāvji pieteicējas pārstāvim pa telefonu apstiprināja, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" neesot jādeklarē šie noslēgtie darījumi, bet tikai jāiesniedz deklarācija par ceturksni. Pēc tam VID pa telefonu SIA „*/Nosaukums/*" norādīja, ka viss ir kārtībā.

[11] Izvērtējot sprieduma 10.punktā minētos faktiskos apstākļus, paskaidrojumus un pierādījumus, tiesa secina, ka pieteicējas darījums ar SIA „*/Nosaukums 2/*" par metāla preses */numurs/* piegādi faktiski nav noticis, savukārt apgaismes stabu uzstādīšana */adrese 2/* faktiski ir notikusi, taču to nav veikusi SIA „*/Nosaukums 2/*" vai kāds no SIA „*/Nosaukums 2/*" sadarbības partneriem – komercsabiedrībām, kas ir PVN maksātāji.

Eiropas Savienības Tiesa, atsaucoties uz 2012.gada 6.decembra spriedumu lietā Nr.C-285/11 *Bonik* 45.punktu un 2013.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr.C-643/11 *LVK – 56* 64.punktu, norādījusi, ka „tomēr, ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja

īstenotās krāpšanas vai pieļauto nelikumību esamības izsecina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu atskaitīšanas tiesības, faktiski nav noticis, šai administrācijai, lai varētu tikt atteiktas atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojuma lietā Nr.C-563/11 /Nosaukums 5/ 35.punktu*).

Tiesa, apkopojot par SIA „*/Nosaukums 2/*" konstatētos faktus, secina, ka tā atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm, proti, tā jau 2009.gada 15.decembrī ir izslēgta no PVN maksātāju reģistra, savā 2008.gada pārskatā uzrāda pretrunīgu informāciju par savas darbības nozari, par turpmākajiem savas saimnieciskās darbības gadiem nav iesniegusi gada pārskatus, tās rīcībā nav neviena pamatlīdzekļa, tai ir reģistrēti trīs darbinieki, no kuriem viens liecina, ka nekad reāli nav darbojies SIA „*/Nosaukums 2/*". SIA „*/Nosaukums 4/*", ar kuru pamatā ir sadarbojusies pieteicēja, jau 2009.gada 10.jūlijā ir izslēgta no PVN maksātāju reģistra un nav iesniegusi nevienu gada pārskatu. Tiesa ņem vērā arī *V.M.* liecības par to, kādā veidā viņš ir iesaistīts SIA „*/Nosaukums 2/*" un, ka faktiski minētajā uzņēmumā nav strādājis.

Tiesa, izvērtējot pieteicējas darījumu ar SIA „*/Nosaukums 2/*" par Preses piegādi, secina, ka tas satur pretrunīgu informāciju par Preses transportēšanu. Pirmkārt, SIA „*/Nosaukums 3/*" 2009.gada 1.aprīļa rēķinā Nr.9089 nav sniegta konkrēta vieta, norādot adresi, no kurienes tika transportēta Prese un uz kurieni Prese tika nogādāta. Apskatot meklēšanas portālā Google SIA „*/Nosaukums 2/*" juridisko adresi */adrese/*, kas ir azartspēļu vieta „*/Nosaukums 7/*" ar tai pieguļošām automašīnu stāvvietām, tiesa apšauba, ka minētajā vietā varētu notikt Preses, kas sver 12 tonnas, iekraušana, izkraušana vai uzglabāšana. Tiesa secina, ka minētajā rēķinā ir arī neprecīzi norādīts Preses nosaukums. Turklāt tiesa konstatē, ka CMR pavadzīme par Preses transportēšanu uz Lietuvu, ko ir iesniegusi pieteicēja tiesas sēdē (*lietas 146.lapa)* un ko pieteicēja ir iesniegusi VID *(lietas 122.-132.lapa),* atšķiras, proti, atšķiras teksta „Metālapstrādes iekārta" izvietojums, atšķiras cits teksts, zīmogi un, nozīmīgākais, atšķiras personu, kuras ir saņēmušas kravu, paraksti. Minētajās CMR pavadzīmēs nav arī norādīts datums, kad ir saņemta Prese, turklāt CMR norādītais „Metālapstrādes iekārta" neļauj identificēt, kāda iekārta ir transportēta 2009.gada 5.maijā saskaņā ar minēto CMR. Tiesa noraida pieteicējas norādīto, ka VID lietā iesniegtā CMR neattiecas uz šo darījumu, jo abās pavadzīmēs sakrīt iekārtas svars, nosaukums, pārvadātājs, pārvadājumā izmantotais transportlīdzeklis un šofera vārds un uzvārds.

Vērtējot augstākminētos faktus to kopsakarā, tiesa secina, ka pieteicējas darījums ar SIA „*/Nosaukums 2/*" par Preses iegādi nav noticis. Ņemot vērā atšķirības CMR pavadzīmēs, kuru tapšanā ir iesaistīta pieteicēja vai tās māsas uzņēmums UAB „*/Nosaukums/*", tiesa secina, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka minētais darījums faktiski nav noticis. Turklāt tiesa no SIA „*/Nosaukums 2/*" PVN deklarācijām, pārbaudot tajās minēto uzņēmumu darbības profilu saskaņā interneta vietnēs esošos informāciju, nekonstatē avotu, no kurienes SIA „*/Nosaukums 2/*" rīcībā varētu nonākt Prese.

Tiesa, izvērtējot pieteicējas darījumu ar SIA „*/Nosaukums 2/*" par apgaismojuma stabu uzstādīšanu, secina, ka apgaismes stabi adresē */adrese 2/* ir uzstādīti, taču tiesa uzskata, ka

minētos darbus nav veikusi SIA „*/Nosaukums 2/*”, jo tās rīcībā nebija tādu tehnisko vai darbaspēka resursu, lai minētos darbus izpildītu, kā arī minēto resursu tiesas ieskatā nebija arī SIA „*/Nosaukums 4/*”, jo abas komercsabiedrības atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm. Ņemot vērā pieteicējas darījuma ar SIA „*/Nosaukums 2/*” par Preses piegādi fiktīvo raksturu, tiesa uzskata, ka lietā nav konstatējama pieteicējas labticība attiecībā uz pieteicējas darījumu ar SIA „*/Nosaukums 2/*” par apgaismojuma stabu uzstādīšanu. Šīs lietas faktiskajos apstākļos tiesa uzskata, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt par SIA „*/Nosaukums 2/*” darbības fiktīvo raksturu un to, ka apgaismojuma stabus SIA „*/Nosaukums 2/*” vai tās sadarbības partneri – PVN maksātāji faktiski nav uzstādījuši.

Tiesa konstatē, ka nav zināma persona, kas lietā norādītos pakalpojumus ir sniegusi un kādos apstākļos tas noticis, un lietā nav konstatējama pieteicējas labticība, savukārt fiktīvu darījumu noformēšana ir ļaunprātīga rīcība.

[12] Likuma „Par nodokļiem un nodevām” 32.panta pirmā daļa nosaka, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrētos nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Atbilstoši minētā likuma 32.panta trešajai daļai, ja summa, kas nodokļu maksātājam ir jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk kā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas. Saskaņā ar likuma 32.panta otro daļu, ja summa, kas nodokļu maksātājam ir jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta ne vairāk par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 30 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām” 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Ņemot vērā augstākminēto, un to, ka Lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicējas darījumi 2009.gada aprīlī-maijā ar SIA „*/Nosaukums 2/*” par metāla preses */numurs/* piegādi un apgaismes stabu uzstādīšanu */adrese 2/* faktiski ir notikuši un VID pamatoti ierobežoja pieteicējas tiesības saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktu atskaitīt priekšnodokli. Līdz ar to VID pamatoti papildu nomaksai budžetā noteica PVN Ls 10 246,63 un aprēķināja soda naudu Ls 4920,21 un nokavējuma naudu Ls 3555,25 un samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 4416,9 un aprēķināja soda naudu Ls 2208,45, un Lēmums tā pārsūdzētajā daļā ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „*/Nosaukums/*" pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese T.Jefremova